

JUDECATORIA SECTORULUI 1 BUCURESTI

Deliberând asupra cauzei civile de față, constată următoarele:

Prin cererea de chemare în judecată, înregistrată pe rolul Judecătoriei Sectorului 1 București sub nr. x/299/2017, petentul S.V. a solicitat, în contradictoriu cu intimatul IGPR, anularea procesului-verbal de contravenție seria PSBX nr. X/29.10.2017.

În drept, petentul a invocat dispozițiile art. 31, art. 16 din O.G. nr. 2/2001, dispozițiile OUG nr. 195/2002 și ale Regulamentului de aplicare a OUG nr. 195/2002, Normele de metrologie legală, practica CEDO și practica judecătorească.

În dovedirea cererii petentul a solicitat încuviințarea probei cu înscrisuri.

Cererea a fost legal timbrată cu taxă judiciară de timbru în valoare de 20 lei, în temeiul art 19 din OUG nr. 80/2013.

Deși legal citată, intimata nu a formulat întâmpinare

La termenul din data de 23.01.2018, instanța din oficiu, a invocat excepția necompetenței teritoriale a Judecătoriei Sectorului 1.

Având în vedere că excepția necompetenței teritoriale invocate de către instanță, conform art. 130 alin. (2) rap. la art. 129 alin. (2) pct. 3 C.proc.civ., constituie o excepție de procedură, absolută și dilatorie, de natură a face de prisos cercetarea fondului de către instanța ce ar urma să se dezinvestească, instanța, în temeiul art. 248 alin. (1) C.proc.civ., o va cerceta cu prioritate.

În acest sens, instanța constată că prin cererea de chemare în judecată, petentul a solicitat anularea procesului-verbal de constatare și sancționare a contravenției, fiind incidente astfel dispozițiile art. 32 alin. (1) din OG nr. 2/2001 potrivit căruia „plângerea se depune la judecătoria în a cărei circumscripție a fost săvârșită contravenția”.

De asemenea, se reține că în procesul-verbal de constatare și sancționare a contravențiilor seria PSBX nr. 118949/29.10.2017 se menționează ca loc al săvârșirii contravenției autostrada A 1, km. 247.

Totodată, în procesul verbal contestat este indicată instanța la care se va depune plângerea contravențională, respectiv Judecătoria Sibiu.

Având în vedere dispoziția legală ce instituie o competență teritorială exclusivă în sensul art. 129 alin. (2) pct. 3 C.proc.civ., părțile neavând posibilitatea de a o înlătura, precum și locul săvârșirii faptei contravenționale constatate prin procesul-verbal a cărui anulare se solicită prin cerere, instanța constată că soluționarea prezentei cauze este de competența Judecătoriei Sibiu fiind inclus în raza sa teritorială, conform HG nr. 337/1993.

În consecință, în temeiul art. 132 alin. (3) C.proc.civ., instanța va admite excepția necompetenței teritoriale a Judecătoriei Sectorului 1 București și va declina competența de soluționare a cauzei în favoarea Judecătoriei Sibiu.

Având în vedere că petentul a formulat plângere contravențională la Judecătoria Sectorului 1, deși în procesul verbal contestat, care i-a fost înmănat petentului pe loc, sub semnătură, au fost indicate în mod expres atât locul săvârșirii faptei, cât și instanța competentă pentru soluționarea plângerii, instanța constată că petentul a introdus cu rea-credință prezenta plângere, la Judecătoria sectorului 1 București, contrar obligației ce îi revenea conform art. 12 alin. (1) C.proc.civ.

Formularea plângerii împotriva procesului-verbal de constatare și de sancționare a unei contravenții, ca expresie a liberului acces la justiție, consacrat de art. 21 din Constituție și de art. 6 par. 1 din Convenția europeană a drepturilor omului, constituie un drept. Exercițiul acestui drept, în virtutea principiului disponibilității, este liber, titularul dreptului având astfel posibilitatea de a porni sau nu procesul, drept care însă nu este absolut și implică totodată o obligație corelativă. Astfel, în același timp, petentul trebuia să exercite acest drept, atât la declanșarea procesului, cât și ulterior, pe parcursul judecății, cu bună-credință și potrivit scopului în vederea căruia a fost recunoscut de lege, buna – credință fiind necesară inclusiv la alegerea instanței competente cu soluționarea cauzei.

Pentru motivele evidențiate anterior, instanța constată că petentul a exercitat cu rea-credință dreptul de sesizare a instanței, sesizând o instanță vădit incompetentă.

Din acest motiv, văzând prevederile art. 187 alin. (1) pct. 1 lit. a) C.proc.civ. rap la art. 12 alin. (2)

C.proc.civ., instanța va dispune amendarea petentului pentru săvârșirea abaterii judiciare prevăzute de acest text de lege.

În temeiul celor de mai sus, reține că petentul a sesizat o instanță vădit incompetentă, cu rea-credință numai în scopul de a beneficia de efectul suspensiv al formulării plângerii contravenționale, deși acesta avea suficiente elemente pentru a determina instanța competentă, respectiv Judecătoria Sibiu, indicată în mod expres în procesul verbal. Astfel, a fost încărcat în mod nejustificat rolul Judecătoriei Sectorului 1 cu dosare de competența altor instanțe, fiind evident abuzul de drept săvârșit de petent, instanța apreciind că se impune stabilirea unei amenzi în cuantum maxim, de 1000 lei.

Împotriva acestei măsuri petentul va putea formula cerere de reexaminare în termen de 15 zile de la comunicarea hotărârii, conform art. 191 C.proc.civ.

PENTRU ACESTE MOTIVE,
ÎN NUMELE LEGII
HOTĂRĂȘTE

Admite excepția necompetenței teritoriale a Judecătoriei Sectorului 1 București.

Declină competența de soluționare a cauzei privind pe petentul S.V. și pe intimata IGPR, în favoarea Judecătoriei Sibiu.

În temeiul art. 187 alin 1 pct. 1 lit. a C Proc Civ dispune amendarea petentului cu suma de 1000 lei, pentru formularea unei cereri la o instanță vădit incompetentă.

Cu cerere de reexaminare în termen de 15 zile de comunicare în ceea ce privește dispoziția de amendare.

Cererea de reexaminare se va depune la Judecătoria Sectorului 1 București.

Fără cale de atac în ceea ce privește dispoziția de declinare a competenței.

Pronunțată în ședință publică, azi, 23.01.2018.